

глища и нажежемъ сѣжда на огъня (фиг. 8). Свѣтливый газъ вѣтрѣе изъ сѣжда прѣзь цѣвь *a* и може ся запали да гори съ пламыкъ *b*. Въ голѣмы-тѣ градове този газъ ся добыва съ прѣваряваніе (дестилізація) камънины вѣглища и ся употрѣбыва за освѣтленіе на улицы-тѣ.

Свѣтливый газъ е тврѣдѣ отровенъ, нѣ отъ него по-лесно можемъ да ся увардимъ, защо-то той отпуца непріятенъ дѣхъ.

ГОРѢНІЕ.

29. Кога ся запали дърво, зейтинъ, лой, или друго нѣкое органическо тѣло, то ся тѣгли силно да ся съедини съ кислорода у въздуха. Това съединеніе става много бържѣ, а отъ него ся развива свѣтлина и топлина

За да бы могло да гори едно запалено органическо тѣло, потрѣбно е да му принася въздухъ-тѣ кислородъ, а това може да бѣде ако въздухъ-тѣ свободно и брзо тече около него. За това дърва-та горятъ повече, кога-то духамы на тѣхъ или кога-то вѣтрѣ духа въ огъня.

По-нататѣкъ горѣніе-то не е друго нищо освѣнъ окисляваніе, въ кое-то вѣглеродъ ся съединява съ кислорода отъ въздуха, та ся обръща на вѣглероденъ окисъ, а подырѣ на вѣглекислотѣ. За да бы могълъ вѣглеродъ-тѣ да ся окисели потрѣбно е да ся отдѣли отъ другы-тѣ стихіи на горливо-то тѣло. т. е. да ся обръне на дымъ, а това става, кога-то тѣло-то, кое-то е опрѣдѣлено за горѣніе, ся запали; а кога-то вѣглеродъ-тѣ ся запали, той гори испрѣвъ съ синоватъ пламыкъ (CO), а подырѣ съ оттвореножълтъ пламыкъ (CO_2).